

«For gammel», ifølge Psykologforeningen

Peter Rongved

psykologspesialist og medlem i NPF i snart 40 år

Som yrkesaktiv psykolog opplever jeg nå for første gang å høre til en marginalisert gruppe. Jeg er for gammel. Jeg er over 67 år.

ALDER OG VIDEREUTDANNING

Jeg søkte Fondsstyret i Psykologforeningens fond til etter- og videreutdanning om økonomisk bidrag til en fagkonferanse. Begrunnelsen var å ivareta fagutvikling og vedlikehold av spesialiteten i klinisk psykologi. For å kunne ivareta spesialiteten er det et krav at man hvert femte år sørger for vedlikehold av fagkompetansen. Dette er viktig og gjøres blant annet gjennom skriftlige arbeid, kurs og konferanser. Som privatpraktiserende psykolog har jeg en hjemmel i et helseforetak. Den forutsetter at jeg vedlikeholder spesialiteten i klinisk psykologi. Kurs, konferanser og annet faglig vedlikehold er en nødvendighet for å kunne gi pasienter og de som ber om veiledning, god faglig kvalitet og engasjement. Jeg ser at dette selvsagt også gjelder for psykologer som arbeider innenfor andre deler av helseforetakene. Her bidrar arbeidsgiveren på forskjellige måter med permisjon med lønn, økonomiske midler og annen tilrettelegging for at vedlikeholdet og engasjementet ivaretas.

I Psykologforeningens vedtekter for tildeling i 2015 står det: «*Ved tildeling vil avtalespesialister prioriteres.*» Begrensning i de midlene Fondsstyret rår over, gjør at ikke alle som søker, kan få alt de søker om. Dette er forståelig.

Jeg fikk avslag på min søknad, og det kan selvsagt aksepteres. Det er begrunnelsen for avslaget jeg reagerer på:

«*Fondsstyret har i år vedtatt å ikke gi midler til søkere som har fylt 67 år.*»

Jeg kan ikke se at det foreligger noen informasjon om aldersbegrensning i vedtektene eller annen informasjon fra Psykologforeningen om slike begrensninger. Fondsstyret har kanskje rett til å gjøre en slik prioritering, og uten forvarsel?

Eldre arbeidstakere oppfordres til å bidra med sin kompetanse og erfaring som er akkumulert gjennom mange år. Føringsene kommer fra en rekke hold i samfunnet og ikke bare innenfor egne fagmiljøer. Ønsker om å bevare eldre arbeidstakeres kompetanse og arbeidskraft gjøres gjeldende i andre fagforeninger, politiske miljøer, departement og direktorat. Som spesialist i klinisk psykologi har jeg mulighet til å være i klinisk arbeid frem til fylte 75 år.

Dette innebærer at jeg kan ha opp til 8 år i klinisk virksomhet etter fylte 67 år. Fondsstyret mener at dette likevel er en gruppe som i mindre grad trenger og/eller ikke fortjener bidrag til sitt faglige vedlikehold. At begrensede midler skaper behov for prioriteringer, er selvsagt. Det er begrunnelsen som er gitt i avslaget, og det mulige budskapet, som oppleves krenkende og kan medføre tanker om at Psykologforeningen mener jeg bør avslutte mitt virke etter fylte 67 år.

Er det Psykologforeningens mening å bidra til at psykologer avslutter sitt kliniske arbeid tidligere enn det som det ellers er signaler om i samfunnet? Om svaret er ja, bør dette kommuniseres ut til

medlemmene, slik at vi har kunnskap om og er forberedt på hvilke grupper som skal prioriteres og hvilke som skal marginaliseres.